741/06

Den 1. februar 2006 blev i sag nr. 66.730:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede, der er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager over, at selskabet har afvist at udbetale hele forsikringssummen - "dækning ved invaliditet" - i forbindelse med to anmeldte ulykkestilfælde.

Selskabet har udbetalt i alt 54.300 kr. svarende til méngrader på 5 % og 10 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 11/11 1998 var impliceret i et færdselsuheld. Ulykkestilfældet blev anmeldt til selskabet, der udbetalte en acontoerstatning på 16.700 kr. svarende til en méngrad på 5 %. Sagen blev efterfølgende forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 23/4 2001 fremgår bl.a.:

> "På grundlag af de foreliggende oplysninger vurderer vi méngraden til mindre end 5 procent ...
>
> ...
>
> Skadelidte klager over rygsmerter, smerteudstråling til højre ben og nedsat gangdistance.

Det er vores vurdering, at skadelidtes klager vedrørende gener fra ryg og ben ikke kan relateres til ulykkestilfældet, idet det er vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem generne og skaden."

Selskabet afviste herefter at udbetale yderligere erstatning, hvilket selskabet meddelte klageren ved skrivelse af 15/6 2001.

Den 11/4 2003 pådrog klageren sig brud på venstre underben. Selskabet anerkendte hændelsen som et dækningsberettigende ulykkestilfælde og udbetalte erstatning på 37.600 kr. svarende til en méngrad på 10 %. Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor Arbejdsskadestyrelsen fik forelagt sagen.

I Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 11/3 2004 hedder det bl.a.:

"Det fremgår ... at L.T.S. har klager efter ulykkestilfældet i form af smerter i venstre underben, hævelsestendens samt udaddrejning i venstre fod.

Objektivt er der betydelig ømhed over det indsatte osteosyntesemateriale, rotationsfejl i venstre fod samt indskrænket bevægelighed.

Rotationsfejlen er af en karakter, vi vurderer som middelsvær.

Vi har fastsat det varige mén efter vores vejledende méntabel. Efter tabellens punkt D.2.6.3 vurderes brud på skaftet af skinneben, helet med smerter og middelsvær fejlstilling, fejlrotation eller forkortning, til 8 procent."

Selskabet afviste herefter at udbetale yderligere erstatning.

Efterfølgende rettede klageren skriftlig henvendelse til selskabet, idet hun ønskede sagen genoptaget. Ønsket herom blev begrundet med, at et andet selskab havde vurderet hendes generelle erhvervsevne til 1/3 eller derunder. Bilagt skrivelsen fremsendte klageren speciallægeerklæring af 19/1 2005, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

3. 66.730

"**Resumé**

Nu 35-årig fleksjobmodtager, der har været fuldt arbejdsfør indtil september 1996, hvor hun begyndte at få betydelige angstanfald medførende psykiatrisk samtalebehandling og medicinsk behandling samt længere ophold på fobiskole. Tiltagende rygsymptomer efter automobilulykke i 1998. Hun var gravid på daværende tidspunkt. Havde smerteudstråling til højre ben. Behandlet konservativt. Tilstanden forværret igennem det sidste halve år.

Aktuelle klager omfatter rygsmerter, smerteudstråling til højre ben, gangdistance på ca. 100 meter.

Objektivt finder man skadelidte alment påvirket med gullig gomimi. Neutralt stemningsleje, reel symptombeskriver. Besværet i forbindelse med oprejsning fra siddende stilling og fra undersøgelseslejet, går forsigtigt uden halten.

Der er normale forhold svarende til halshvirvelsøjlen uden tegn på påvirkning af nervefunktionen fra halshvirvelsøjlen til armene.

Der er svarende til bryst- og lændehvirvelsøjle let affladede rygkurver, der er fiksation af lænderyggen ved forsøg på foroverbøjning uden særlig kyfosering. Bevaret sidebevægelighed. Ingen tegn på påvirkning af nervefunktionen fra lænderyggen til benene ved dagens undersøgelse, men gangaktivitet udløser - som anført - smerteudstråling til højre ben.

Konklusion

Der er hos forsikrede tegn på lettere psykisk lidelse og tegn på følger efter behandling herfor. Skadelidtes psykiske lidelse har karakter af neurose, men synes velbehandlet. Derudover har forsikrede en ryglidelse af betydeligt omfang med tegn på kronisk påvirkning af nervefunktionen til højre ben.

Der er ved MR-skanning påvist betydelige degenerative forandringer i den lumbosakrale discus med let skred af 5. lændehvirvel i forhold til korsbenet.

4. 66.730

Er tilbudt operation, men man valgte at se tiden an i nyt job. Jobfunktionen har imidlertid ligeledes været præget af rygsmerter med udstråling til højre ben.
Man tilråder derfor, at forsikrede atter indkaldes til vurdering mhp. behandling af ryglidelsen.

Tilstanden findes generelt dårligere end den var i august 2003 og december 2003.
Forsikredes sociale status synes uændret.

Helbredstilstanden tillader, at forsikrede kan arbejde på deltid i sin hidtidige beskæftigelse som kontorassistent, men timeantallet er 10-15 timer ugentligt, men skadelidte arbejder i øjeblikket 10-12 timer reelt pga. sygefravær. Har endnu ikke fået arbejdspladsen specialindrettet.

Med hensyn til generelt arbejdsmarked finder man ikke, at forsikrede har en brugbar erhvervsevne. Hun vil ikke kunne arbejde i gang- eller siddebelastet erhverv.
Den fremtidige behandling kan være spondylodese, idet forsikredes fysiske og mentale tilstand synes konstant. Det skønnes dog tvivlsomt, at man selv med vellykket behandling vil kunne normalisere erhvervsevnen i hidtidige erhverv.

Diagnoser
Degeneratio disci invertebralis lumbosacralis (nedslidt båndskive mellem 5. lændehvirvel og korsben).
Prolapsus disci invertebralis lumbalis (discus prolaps mellem 5. lændehvirvel og korsben).
Spondylolisthesis columnae lumbosacralis (skred mellem 5. lændehvirvel og korsben).
Neurosis arixiosa, tractata."

Uanset ovenstående fastholdt selskabet sin afgørelse. Efter yderligere korrespondance indbragte klageren sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at udbetale den i policen anførte forsikringssum (”dækning ved invaliditet”). Til støtte herfor har hun i klageskemaet bl.a. anført, at hendes erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller derunder.

Selskabet har i skrivelse af 13/6 2005 til nævnet fastholdt, at klageren ikke er berettiget til yderligere erstatningsudbetaling. Selskabet har til støtte herfor bl.a. anført, at forsikringen alene giver ret til dækning for varigt mén.

Hertil har klageren i skrivelse af 15/6 2005 bl.a. bemærket, at hendes mén er blevet væsentligt forværret.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 4. Dækning ved invaliditet**

Forsikringen giver ret til udbetaling i tilfælde af invaliditet som følge af et ulykkestilfælde.

Udbetalingen sker som et éngangsbeløb.

Udbetalingens størrelse vil afhænge af invaliditetens omfang, også kaldet méngraden.

Udbetalingen udgør den til méngraden svarende procent af forsikringssummen. Ved méngrader på 30 % og derover betales dobbelt erstatning.

Forsikringen giver ret til udbetaling ved en méngrad på mindst 5 %. Méngraden fastsættes, så snart de endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældet.

Udbetalingen sker til forsikringstager.

Méngraden fastsættes efter en af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringen, udarbejde tabel (méntabel 1985). Fastsættelsen sker uden hensyntagen til forsikredes erhverv.

Hvis méngraden ikke kan ansættes efter den nævnte méntabel, fastsættes méngraden af Danske Forsikring i forhold til forringelsen af evnen til at udføre almindeligt arbejde, uden hensyntagen til forsikredes erhverv."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at den tegnede forsikring er en ulykkesforsikring, der giver ret til udbetaling, såfremt klageren som følge af et ulykkestilfælde pådrager sig et varigt mén på mindst 5 %. Udbetalingen sker som et engangsbeløb og udgør for méngrader under 30 den til méngraden svarende procent af forsikringssummen. Méngraden fastsættes med udgangspunkt i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Klagerens eventuelle erhvervsevnetab er således uden betydning for klagerens ret til udbetaling fra selskabet.

Klageren var den 11/11 1998 impliceret i et færdselsuheld. Klagerens mén blev af selskabet fastsat til 5 %. Arbejdsskadestyrelsen vurderede efterfølgende, at klagerens mén som følge af ulykken er mindre end 5 %. Vurderingen blev af Arbejdsskadestyrelsen begrundet med manglende årsagssammenhæng mellem klagerens lidelse (rygsmerter med udstråling til højre ben og nedsat gangdistance) og det anmeldte ulykkestilfælde.

Ved et ulykkestilfælde den 11/11 2003 pådrog klageren sig et skinnebensbrud. Selskabet fastsatte méngraden til 10 %. Arbejdsskadestyrelsen vurderede efterfølgende, at méngraden som følge af ulykkestilfældet alene udgør 8 %.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er fornødent grundlag for at antage, at klageren som følge af ulykkerne i 1998 og 2003 har pådraget sig varigt mén, der overstiger de af selskabet allerede anerkendte méngrader. Nævnet kan således ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson